

Kardinál Dr. Karel Kašpar (1870–1941)

Karel Kašpar se narodil v Mirošově u Rokycan. Absolvoval reálné gymnázium v Plzni a dále studoval filozofickou a bohosloveckou fakultu v Římě. Na kněze byl vysvěcen 25. února 1893 v Lateránské bazilice a 9. června 1893 byl promován doktorem bohosloví. Ve studiích obojího práva pokračoval na papežské univerzitě sv. Apolináře a roku 1898 získal doktorát práv. Jako kněz působil na různých místech, vyučoval také náboženství na středních školách, například na akademii hraběte Jana Petra Straky z Nedabylic v Praze. Roku 1907 byl zvolen kanovníkem svatovítské metropolitní kapituly.

8. března 1920 byl jmenován papežem Benediktem XV. titulárním biskupem bethlémským a světícím biskupem královéhradeckým. 11. dubna 1920 přijal v katedrále sv. Víta z rukou arcibiskupa Františka Kordače biskupské svěcení. Po smrti biskupa Josefa Doubravy byl jmenován 21. biskupem královéhradecké diecéze a 29. června 1921 byl intronizován. V roce 1925 se v Římě účastnil svatořečení blahoslavené Terezie z Lisieux. Roku 1926 přijal pozvání krajanů a zúčastnil se eucharistického kongresu v Chicagu s následnou cestou po Americe. Své zážitky popsal v knize *Cesta prvního českého biskupa do Ameriky*. Po rezignaci arcibiskupa Kordače byl jmenován papežem Piem XI. 32. pražským arcibiskupem a 15. listopadu 1931 byl intronizován. Při příležitosti 650. výročí smrti blahoslavené Anežky v roce 1932 zaslal Svatému stolci žádost o její svatořečení.

Kardinálem s titulem u sv. Vitala byl jmenován 16. prosince 1935. Jako kardinál se v roce 1939 účastnil pohřbu Pia XI. a volby nového papeže Pia XII. Kardinál Kašpar kladl důraz na otázky pastorační, kázeň kněžstva a sepětí s věřícími. Byl vynikajícím znalcem církevního práva a liturgie, napsal řadu knih, článků a studií, jež byly uveřejněny převážně v Časopise katolického duchovenstva. Do Prahy povolal salesiány, jimž svěřil kostel sv. Kříže. Tím byl kostel uchráněn od přestavby na kino. Kardinál Karel Kašpar zemřel na jaře roku 1941. Pohřben byl 24. dubna 1941 v katedrále sv. Víta.

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Březen 2012 • Ročník 5 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Nyní tedy, je výrok Hospodinův, navraťte se ke mně celým srdcem...“
(Jóel 2,12)

Aktuálně

Od března probíhá příprava na biřmování každou sudou neděli po mši svaté. Svátost biřmování přijmou biřmovanci 27. května 2012 při slavnosti Seslání Ducha Svatého.

Ve čtvrtek 1. března 2012 od 18:30 se schází farní rada.

V neděli 18. března 2012 se uskuteční sbírka na pojištění církevních objektů v naší diecézi.

V neděli 25. března 2012 začíná znovu letní čas. Nastavte si včas hodinky o jednu hodinu dopředu.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY PRO BŘEZEN 2012

Všeobecný úmysl – Aby celý svět uznal přínos žen k vývoji společnosti.

Misijní úmysl – Aby Duch Svatý daroval vytrvalost těm, kdo zvláště v Asii trpí pronásledováním nebo obětují své životy pro Kristovo jméno.

Národní úmysl – Ať pečeť daru Ducha Svatého, kterou jsme přijali, nás uschopňuje vydávat světu svědectví víry a života.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

Od 1. března 2012 začínají opět všechny večerní bohoslužby **od 17:30**. V postní době se koná v chrámu sv. Mikuláše každý pátek Křížová cesta od 16:45. Po ní následuje mše svatá od 17:30.

- 1.3.2012 PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti sv. Pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 4.3.2012 2. NEDĚLE POSTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 11.3.2012 3. NEDĚLE POSTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel sv. Matouše v Dobroměřicích – Mše svatá v 10:30.
- 18.3.2012 4. NEDĚLE POSTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 24.3.2012 SOBOTA 4. POSTNÍHO TÝDNE**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá v 14:00.
- 25.3.2012 5. NEDĚLE POSTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.

Učíci se církev

Téma 5. neděle postní: *Mravní svědomí*

1776 „V hlubinách svědomí odkrývá člověk zákon, který si sám neukládá, ale který musí poslouchat. Jeho hlas ho stále vybízí, aby miloval a konal dobro a vyhýbal se zlu, a když je třeba, promlouvá k sluchu jeho srdce ... Neboť člověk má ve svém srdci zákon vepsaný Bohem ... Svědomí je nejtajnější střed a svatyně člověka; v ní je sám s Bohem, jehož hlas mu zaznívá v nitru.“

1778 Mravní svědomí je soud rozumu, kterým lidská osoba poznává mravní hodnotu konkrétního činu, který se chystá vykonat, který právě koná anebo vykonala. Člověk má ve všem, co říká a dělá, povinnost řídit se věrně tím, o čem ví, že je spravedlivé a správné. Člověk vnímá a poznává příkazy božského zákona prostřednictvím úsudku vlastního svědomí. „Svědomí je zákon našeho ducha, který ho však přesahuje; zákon, který nám dává rozkazy, který ukazuje odpovědnost a povinnost, strach a naději ... je to posel toho, který k nám mluví zastřeně jak v přirozeném světě, tak ve světě milosti, poučuje nás a vede. Svědomí je prvním ze všech náměstků Krista.“

1779 Pro každého je důležité být dostatečně usebraný, aby slyšel hlas svého svědomí a řídil se jím. Takové úsilí o *usebranost* je více než kdy jindy nezbytné proto, že život nás často uvádí do stavu, který nám brání v jakékoliv úvaze, zpytování nebo pohroužení se do sebe. „*Vrať se ke svému svědomí a ptej se ho ... Bratři, ponořte se do sebe a ve všem, co děláte, upírejte svůj pohled na svědka, na Boha.*“

1782 Člověk má právo jednat ve svědomí a svobodě, aby osobně udělal mravní rozhodnutí. Člověk nesmí být nucen, „aby jednal proti svému svědomí. Nesmí se mu však ani zabraňovat, aby jednal podle svého svědomí, především ve věcech náboženských“.

(Zdroj: Katechismus katolické církve)